

For the love of desire	5
Kinke Kooi	49
Brieke Drost schildert de glans der dingen	53
Alex de Vries	
Brieke Drost paints the brilliance of things	57
Alex de Vries	
Biografie	60
Colofon	63

FOR THE LOVE OF DESIRE

Sleutelgat, 2010
olieverf op linnen op paneel
11 x 18 cm
collectie Wilhelmina Kennedy

Zeeuwse knopen, 2009
olieverf op linnen op paneel
11 x 18 cm

Emmertjes, 2010
olieverf op paneel
11 x 18 cm

Gouden strik, 2010
olieverf op linnen op paneel
14,5 x 18 cm
particuliere collectie

Pompoen, 2010
olieverf op linnen op paneel
14,5 x 18 cm

Geldbuidel, 2009
olieverf op linnen op paneel
14,5 x 18 cm

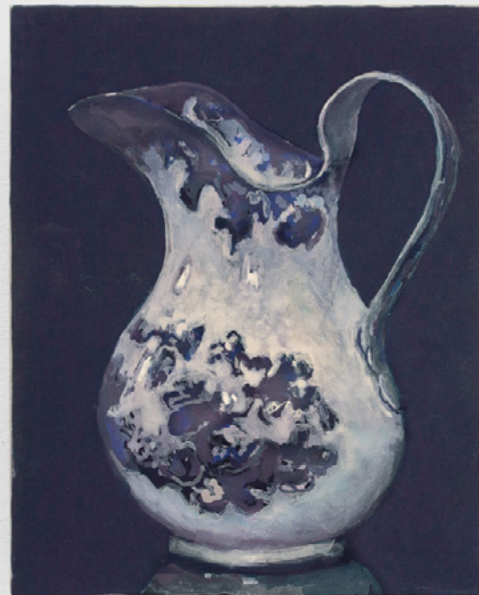
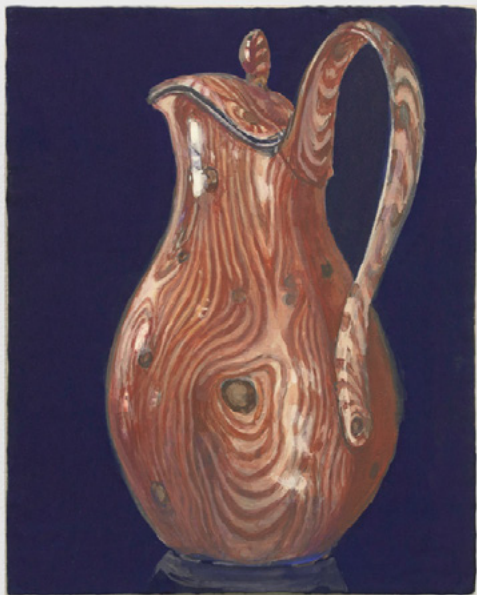
Een goede emmer, 2010
olievert op paneel
12 x 10 cm
collectie Leon en Ellen Tebbe

Stiefel, 2010
olieverf op paneel
14 x 11 cm
particuliere collectie

p 22
Kan (hout), 2010
tempera op paneel
18 x 14,5 cm

p 23
Kan (Delftsblauw), 2010
tempera op paneel
18 x 14,5 cm

Memento mori ring, 2011
tempera op paneel
14,5 x 18 cm

Walcherse knopen, 2010
tempera op paneel
11 x 18 cm

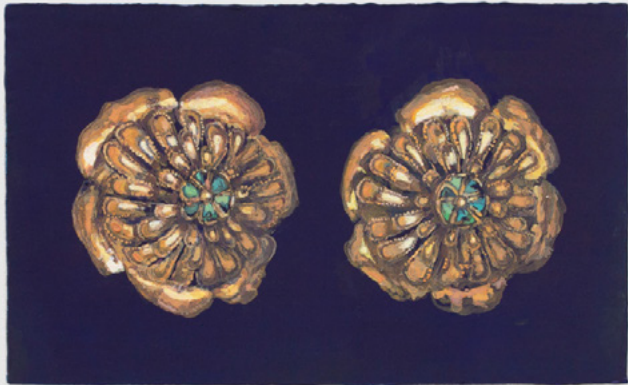

Bessen, 2011
tempera op paneel
11 x 18 cm

Staphorster knopen, 2010
tempera op paneel
11 x 18 cm

Twee rozetten, 2011
tempera op paneel
11 x 18 cm

Knoop, 2012
tempera op paneel
10 x 12 cm

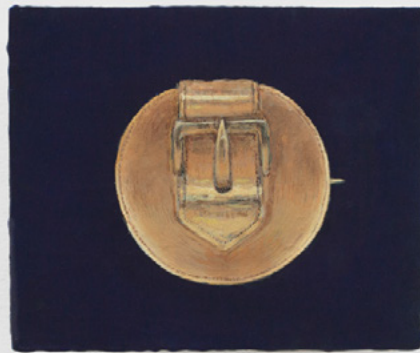
Ruby ring, 2012
tempera op paneel
10 x 12 cm

Tube, 2012
tempera op paneel
10 x 12 cm

Buckle Brooch, 2012
tempera op paneel
10 x 12 cm

Eikeltjes, 2010
tempera op paneel
11 x 14 cm

Bloem, 2010
tempera op paneel
12 x 10 cm

Flesje (voorkant), 2008
 olieverf op linnen
 24 x 21 cm
 particuliere collectie

Flesje (achterkant), 2008
 olieverf op linnen
 24 x 21 cm
 particuliere collectie

Ik heb me er altijd over verbaasd hoe gelijkt Briekes kan schilderen, zonder virtuoos te willen zijn. Ik heb nooit zo van virtuositeit gehouden, dat met trefzekerheid te maken heeft; zekerheid en treffen doen me denken aan zwaardvechten en boogschieten, waarbij het er om gaat scherp te zijn, de tegenstander te overwinnen en je doel te treffen. Daar gaat voor mij Briekes werk totaal niet over.

Briekes schildert meer tastend, bijna proevend. Ze kiest voorwerpen uit die ze zo mooi vindt, dat ze eigenlijk in haar mond zou willen stoppen. Zoals je vroeger regelmatig een snoepje uit je mond nam om het, glad van het spuw, nog een keer te bekijken en dan weer terug te stoppen. Door te schilderen sabbelt Briekes als het ware op haar onderwerp en gaan de scherpe kantjes er af.

Briekes werk gaat niet over statements maken en verdedigen, maar over openstaan voor schoonheid en beleving zonder verdediging. Dat is heel kwetsbaar want je kan zomaar omver geslagen worden door ieder willekeurig oordeel. Dat te durven is pas sterk.

Kinke Kooi

I have always been amazed about how realistic Brieke's paintings are, without her aspiring to be a virtuoso. I never really valued virtuosity. It is all about accuracy, which reminds me of sword fighting and archery, in which it is vital to be sharp, beat your opponent and hit your target. This is not what Brieke's work is about.

Brieke paints in a carefully researching, almost tasting way. She picks the subjects she finds precious in the way a small child cherishes a piece of candy, taking it out of the mouth, shining with spit, admiring it as if it were a piece of jewelry, before putting it back in the mouth. Following this metaphor, by painting the subject, Brieke sucks the sharp edges of her candy-subject.

Brieke's work is not about making or defending big statements. Rather, it revolves around being open to beauty and experience without defending them. This is a very vulnerable position, since any kind of judgement will easily knock you off your feet. To choose such an open and defenceless perspective is truly courageous.

Kinke Kooi

Berg borden, 1999
olieverf op linnen
120 x 155 cm
particuliere collectie

Sunset, 2004
 olieverf op linnen
 80 x 100 cm
 collectie CBK Rotterdam

Kunstenars zijn geneigd zich onmogelijke opgaven te stellen. Brieke Drost (Arnhem 1957) past in die traditie. Als schilder is ze bevangen door de manier waarop voorwerpen door het licht worden gevormd en hoe ze daardoor een zichtbare aanwezigheid hebben die bestaat uit de weerschijn van hun oppervlak. Haar voorkeur gaat daarbij ook nog eens uit naar voorwerpen die deze weerschijn tot de essentie van hun materialiteit maken: zoals glas, sieraden, juwelen. Het gaat haar daarbij niet om uitzonderlijke kostbaarheden, maar om voorwerpen met een duidelijk karakter waarmee zij een verhouding kan aangaan die niet alleen wordt gevoed door haar schilderkunstige interesse en voornemen, maar die vooral een gevoelsmatig aspect in zich dragen. Door de voorwerpen te schilderen ontstaat er enige zekerheid omtrent de waarde die deze objecten werkelijk voor haar hebben. De voorwerpen die ze schildert ontlene hun identiteit niet aan de omgeving waarin ze zich voordoen. Die is meestal neutraal en niet te duiden. Ze verhouden zich ook niet tot zichtbare lichtbronnen van buitenaf. Het licht dat ze uitstralen komt van binnen en is eerder een straling dan een weerkaatsing.

Zoals de materialiteit van de voorwerpen doorslaggevend is voor de stofuitdrukking die ze als schilder nastreeft, zo is de persoonlijke betekenis die ze hebben bepalend voor de gedaante die ze in haar schilderijen aannemen. Uitzonderlijk is dat ze de mate-

rialiteit verbeeldt door de innerlijke gloed ervan in transparantie, weerschijn, schittering, glans, lichtval, en reflectie met olieverf en sinds kort ook tempera te schilderen. Het onstoffelijke aspect van de dingen die ze schildert, het illusionaire en het zinsbegoochelende, krijgt een tastbare verschijningsvorm. In haar schilderkunst komt er nauwelijks fantasie aan te pas – ze werkt zuiver naar de waarneming. Door nabootsing kruipt ze in haar onderwerp. Met zo min mogelijk middelen verwezenlijkt ze wat haar voor ogen staat. Dat is een moeizaam proces waarin onvermijdelijk veel mislukt. Al die glans en glinstering heeft de neiging te verkitschen en vanuit een in wezen calvinistische houding legt ze zichzelf op het ongreepbare dat ze schildert zoveel mogelijk te versoberen. Daardoor krijgt haar werk een zorgvuldigheid en een intimiteit die oprecht en ontroerend is.

Haar schilderkunst roept allerlei veronderstellingen op, zoals perfectionisme en virtuositeit, maar die zijn op haar werkwijze juist niet van toepassing. Ze streeft bij het schilderen van de voorwerpen geen realisme na. De traditionele samenhang tussen het ware, het goede en het schone is doorslaggevend voor de manier waarop ze haar eigen werk beoordeelt. Daarvoor moet alles kloppen in het schilderij en die stelt nu eenmaal andere eisen dan de werkelijkheid. De voorwerpen worden daarom niet eenvoudigweg nageschilderd, maar verbeeld, waardoor bij een onderlinge vergelijking tussen het

voorwerp als zodanig en haar schilderij er van alles niet klopt. Die vergelijking is daarmee oneigenlijk. De kwaliteit van het werk van Brieke Drost zit in de eigenheid van het schilderij en is niet terug te voeren op de werkelijkheid. De waarneming die ze doet, krijgt in de verbeelding pas het wezenlijke dat ze in haar schilderijen nastreeft. Ze schildert wat ze binnen handbereik heeft en verbindt het met de schildertraditie en ze doet dat 'for the love of desire'. In al haar nuchterheid wordt ze bij voortduring overvallen door een romantisch verlangen naar een liefde voor een zorgvuldige manier van leven waarin het kwetsbare en het kostbare wordt gekoesterd. Het heeft betrekking op een puur immaterieel verlangen naar schoonheid. Ze schildert in feite het gewicht van het licht, dat natuurlijk gewichtloos is. Maar alle beetjes verf die ze aanbrengt hebben soortelijk gewicht. Om die substantie met het spirituele in overeenstemming te brengen is de onmogelijke opgave die ze niet uit de weg wil gaan.

De meeste voorwerpen die Brieke Drost schildert zijn heel eenvoudig. Het zijn kostbaarheden met een volks karakter. Vaak zijn het miniatuurobjecten: een emmertje, een schoentje, een kannetje, knopen, oorbellen en dergelijke. In een serie kleine schilderijtjes, miniaturen, brengt ze veel van dergelijke voorwerpen samen, die met elkaar een beeld vormen van de zorgvuldigheid waarmee een simpel huishouden wordt gevoerd en de aandacht die mensen hebben

voor het huiselijke en gemeenzame. In samenhang gaan ze een rondedans met elkaar aan. Het is een nadrukkelijke keuze van een vrouw die is opgegroeid als jongste in een gezin van acht dochters die als rebelse meiden alle burgerlijke normen van hun tijd hebben bevochten en grotendeels overwonnen.

In ieder schilderij kun je nog zien hoeveel weerstand de objecten bieden om geschilderd te worden. Daardoor lees je er ook aan af dat Brieke Drost plezier beleeft aan het schilderen van iets wat er niet daadwerkelijk is. Alle gekende technieken om in een schilderij de schijn te wekken zijn niet helemaal bevredigend. Ze moeten allemaal worden overwonnen. Dat gaat met veel minutieuze correcties gepaard, want er is steeds iets waar je naar verlangt, wat je nog niet hebt gedaan, ook als anderen voor je dat wel al hebben gedaan. Schilderkunst betekent dat je je eigen moet maken wat je niet kunt en daar is geen beginnen aan. Wie dat dan toch doet, is daar nooit mee klaar.

Bij het goed beschouwen van de schilderijen van Brieke Drost zie je dat ze bestaan uit onvolkomenheden die elkaar opheffen. In het schilderij worden die onvolkomenheden weer heel gemaakt. Daarmee gaat ze voorbij aan de materiële beperking die de schilderkunst eigen is. Hier krijgt verf de geest.

Alex de Vries

Twee kannen, 2008
olieverf op linnen
46 x 75 cm

Good Luck, 2005
 olieverf op linnen
 24 x 21 cm
 collectie Els van der Plas

Artists have a tendency to assign themselves impossible tasks. Brieke Drost (Arnhem 1957) fits this tradition. As a painter she is caught by the way objects reflect light, and by how their visible appearance is composed by that reflection of light on their surface. She prefers objects which have this reflection as the essence of their fabric, such as glass and jewellery. It is not so much the glamour or the monetary worth of such objects that is important to her. Rather, she is interested in objects with character, which enables her to relate herself to them in a way that is not solely fed by her interest and intention as a painter, but above all, carry in them a matter of sensitivity. By painting those objects, some clarity arises about how much these objects truly matter to her. The objects she paints do not obtain their identity from the exterior world, which is rather neutral or undefined. Nor do they relate to visible light sources from outside. The light is not so much a reflection, but appear to radiate from within the objects.

In as much as the materiality of the objects is decisive for the expression of the fabric she seeks as a painter, the personal meaning of these objects determines the form they take in her paintings. What is exceptional in her work is that she depicts that materiality by painting its inner glow – transparency, glitter, shine, light, reflection – with the use of oil paint and, recently, distemper.

The immateriality of objects, their illusionary and delusional dimensions, become tangible. Yet fantasy is hardly a factor in the paintings of Brieke Drost. She works from observation alone. By means of reproduction, she crawls into her objects. With as few means as possible she realises what she has in mind. This is a slow and difficult process, in which a lot inevitably goes wrong. All that glitter and shine easily turns to kitsch, and, by her essentially Calvinistic nature, she commits herself to paint the intangible as sober as possible. This transpires into carefully constructed works of art, which contain a sincere and touching intimacy.

Brieke Drost's art evokes all kinds of assumptions, such as perfectionism and virtuosity, but these do not apply. She does not strive to be realistic in her paintings. The traditional relation between the true, the right and the aesthetic is decisive for the way she judges her own work.

And therefore, everything must be right in the painting. A painting is more demanding than reality. Objects are not simply copied in the painting. Rather, they are reconstructed in a way that creates differences between the real object and its representation. A comparison is therefore not appropriate. The quality of Drost's work lies in the authenticity of the painting and cannot be traced back to reality. The observation of the artist only obtains an essential meaning in the reconstruction in her

paintings. She paints what is close at hand and unites it with the tradition of painting, which she does 'for the love of desire'. In all sober-mindedness, a romantic desire keeps taking her by surprise – a desire for love and for a conscious way of living, in which the vulnerable and precious is cherished. It pertains to a pure, immaterial desire for beauty. In essence, she paints the weight of light, which is of course weightless. But every little stroke of paint weighs a bit. To reconcile that substance with the spiritual is an impossible task, but one she does not recoil.

Most objects Brieke Drost paints are simple. They are gems with a mundane character. Often they are miniatures: a small bucket, a tiny shoe, a little jar, buttons, earrings and so on. In a series of small paintings she combines a number of these miniature objects, which together create an image of the meticulousness of a simple household and the attention people have for the homely and the communitarian. In unison they circle around. It is an explicit choice of a woman who grew up as the youngest of a family of eight daughters, who successfully rebelled against all middle-class values of their time.

In each painting, you can still sense the resistance of the objects against being painted. In this, Brieke Drost's joy transpires in painting something that isn't really there. The familiar techniques of sug-

gestion do not quite do the trick – all these objects need to be conquered. This leads to a process of repeated minute corrections, because there is always something not quite right, something that requires changing, even if others before you have done so already. The art of painting requires mastering something one is not capable of doing, and that is an impossible task. Who nevertheless tries, will never fully succeed, and is therefore never completely finished.

When you look at Brieke Drost's paintings closely, you'll see that they consist of a series of imperfections, each cancelling the former. In her paintings, all these imperfections are straightened out, and thereby she transcends the limitations that are implicit to the act of painting. In Brieke Drost's work, paint becomes spirited.

Alex de Vries

Emmer met bierpullen,
2004
olieverf op linnen
45 x 75 cm

BRIEKE DROST (1957)

Woont en werkt in Wolfheze (NL)

1980-1985	Akademie voor Beeldende Kunsten, Arnhem	2007	Kunst Werk, De Baak, Driebergen
1985-1991	Initiatiefnemer/organisator Hooghuis, kunstenaarsinitiatief, Arnhem	2006	Beyond, De Oude Antiekzaak, Oosterbeek
1987-1988	Beroepskostenvergoeding Fonds BKVB, Amsterdam		Lijkhemden Voor De Grote Verteeder, voorloopt op de vijver in Presikhaaf, Arnhem
1990-1995	Beroepskostenvergoeding Fonds BKVB, Amsterdam		Just Painting, Galerie van Kranendonk, Den Haag
1995	Bassisschap Fonds BKVB, Amsterdam		Kunst Werk, Biënnale Gelderland, Museum Valkhof, Nijmegen
1999	Bassisschap Fonds BKVB, Amsterdam	2005	Raamkunst, Klaas Gubbels' Kunstvrienden, Rotterdam
2005	Bassisschap Fonds BKVB, Amsterdam	2004	Monnikenwerk, GBK / De Refter, Ubbergen
- TENTOONSTELLINGEN** (selectie)
2011	Needle & Soul, K13, Velp	2001	Het Landschap Vertelt, Kasteel Doorwerth Schijn, Galerie Lambert, Valkenswaard
	ART Amsterdam / Galerie Smarius, Gorredijk SOLO, Hekkelman, Advocaten & Notarissen, Arnhem (solo)		Huis kamers Schatkamers, Museum Het Paleis, Den Haag
	Real Is Me, Amsterdam / Galerie Smarius, Gorredijk	1999	Wachthuisje, station Wolfheze, Wolfheze
2010	2CLOSE, Brieke Drost & Bernard Verhoeven, Het Klooster, Tiel		Dierbaar, Galerie van Kranendonk, Den Haag
	REenACT, schoonheid als inspiratiebron en traditie als impuls, Arti et Amicitiae, Amsterdam		Het Gekke Huis, De Gelderse Roos, Wolfheze
2009	Appels & Fazanten, stillelevens en aanverwante zaken, CBK Rotterdam		Helga van Stralen & Brieke Drost, Galerie van Kranendonk, Den Haag
	Jos Smits en vrienden, De Boterhal, Hoorn		Werken voor boven de bank, Archipel, Apeldoorn
	QUANTUMVIS V, RC de Ruimte, IJmuiden en De Servicegarage, Amsterdam	1995	Verre horizonten van dichtbij, Peter Stuyvesant fabriek, Zevenaar
2008	Back to the Future, De Gele Rijder, Arnhem		Opaque Opaal, Museum voor Moderne Kunst Arnhem / Burgerweeshuis, Arnhem (solo)
	Mimicry, RC De Ruimte, IJmuiden	1994	Malerei aus die Niederlande, Art-Frankfurt, KunSTRA! Amsterdam, Galerie van Kranendonk, Den Haag (solo)
	Lullig en Subliem, Sign, Groningen		Zien is geloven, Hooghuis, Arnhem
	Flower Power, Galerie Poonberg, Rotterdam	1992	New age dada, Kunstruimte Berlijn
			Koninklijke Subsidie voor de Schilderkunst, Paleis op de Dam, Amsterdam
			Galerie van Kranendonk, Den Haag

OPDRACHTEN

2006-2007	Uitvoering van het project: 'De Kunst van het Wandelen' door Stichting Wolf-heze
2004-2005	Conceptplanontwikkeling 'De Kunst van het Wandelen' in opdracht van de Provincie Gelderland en de Gemeente Renkum door Stichting Wolf-heze
2001	Twee zeefdrukken voor de prent van de maand van de Kunstuitleen Gelderland
1999	Zeefdruk in opdracht van Stichting Plaatsmaken, Arnhem
1997	Postzegelontwerp voor het boek: 'Br.0.Nr.' naar een idee van Grootendorst & Van den Berg

PUBLICATIES

2006-2008	Het Elfbergenpad en De Kunst van het Wandelen, reeks van 5 uitgaven
2001	Het Gekke Huis, Architectuur Lokaal
2000	Metropolis M, recensie Het Gekke Huis
1997-1999	Kunstaankopen Gemeente Nijmegen
1999	Verre Horizonten Van Dichtbij
1997	Opaque Opaal, Museum van Moderne Kunst Arnhem
1996	New Age-Dada, Kunstruimte Berlijn
1995	This is a part of my work

COLLECTIES

PTT, Den Haag
Stedelijke Musea, Gouda
Provincie Gelderland
Gemeente Nijmegen
Ziekenhuis Rijnstate, Arnhem
Ministerie van Buitenlandse Zaken, Den Haag
Particuliere collecties (NL / D / CA)

COLOFON

63

GRAFISCH ONTWERP

Oscar Lourens

TEKST

Kinke Kooi, Alex de Vries

VERTALING

Dirk Hilbers

FOTOGRAFIE

René de Caluwé, Oscar Lourens (For the love of desire)
Foto omslag : Grave 43 of Varna Copper Age Cemetery,
Regional Museum of History, Varna, Bulgarije

LITHOGRAFIE

Colour & Books, Sebastiaan Hanekroot, Apeldoorn

DRUK & BINDWERK

drukkerij Mart.Spuijt, Amsterdam

OPLAGE

750

UITGEVER

Oscar Lourens Book Production
Pastoor van de Loolaan 13-2
NL-6823 BB Arnhem
www.olbp.org

ISBN

978-90-814015-8-6

© 2012

Brieke Drost, Kinke Kooi, Alex de Vries

www.briededrost.nl

